

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення соціального захисту військовослужбовців, поліцейських та деяких інших осіб

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 125 Кодексу цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 458):

частину другу перед словами «порядок та умови» доповнити словом «розміри»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Особам рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України або захоплення заручниками, а також зниклих безвісти за особливих обставин, зберігається грошове забезпечення за останнім місцем проходження служби в розмірі посадового окладу, окладу за спеціальним званням, надбавки за вислугу років, інших щомісячних додаткових видів грошового забезпечення постійного характеру та інші види грошового забезпечення з урахуванням зміни вислуги років та норм грошового забезпечення. Сім'ям зазначених осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту щомісячно виплачується грошове забезпечення у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Дія цієї частини не поширюється на осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, які добровільно здалися в полон, самовільно залишили місця служби.

Грошове забезпечення виплачується таким членам сімей осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту:

дружині (чоловіку), а в разі її (його) відсутності - повнолітнім дітям, які проживають разом з нею (ним), або законним представникам (опікунам, піклувальникам) чи усиновлювачам неповнолітніх дітей (осіб з інвалідністю з

дитинства - незалежно від їх віку) такої особи, а також особам, які перебувають на утриманні особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, або батькам особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту рівними частками, якщо особа рядового і начальницького складу служби цивільного захисту не перебуває у шлюбі і не має дітей. Виплата грошового забезпечення цим членам сімей здійснюється до повного з'ясування обставин позбавлення особистої свободи особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту внаслідок збройної агресії проти України або захопленої заручниками, а також зниклої безвісти за особливих обставин або визнання її у встановленому законом порядку безвісно відсутньою чи померлою. У всіх випадках виплата грошового забезпечення здійснюється не більше ніж до дня виключення особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту зі списків особового складу органу (підрозділу) цивільного захисту».

2. У Законі України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190 із наступними змінами):

1) у статті 10¹:

у першому реченні абзацу другого пункту 2 слова «та військової служби за призовом осіб офіцерського складу» виключити;

абзац третій пункту 14 викласти в такій редакції:

«У рік звільнення зазначених в абзацах першому та другому цього пункту військовослужбовців зі служби у разі невикористання ними щорічної основної або додаткової відпустки їм виплачується грошова компенсація за всі невикористані дні, в тому числі за минулі роки, щорічної основної та щорічної додаткової відпустки, а також додаткової відпустки військовослужбовцям, які мають дітей або повнолітню дитину – особу з інвалідністю з дитинства підгрупи А І групи, та додаткової відпустки, передбаченої статтею 16² Закону України «Про відпустки»;

в абзаці першому пункту 16 слова та символ «начальника Генерального штабу →» виключити;

в абзаці першому пункту 21:

у першому реченні слова «у наступному році» замінити словами «після закінчення зазначених періодів»;

у другому реченні слова «за два роки» виключити;

доповнити пунктом 22 такого змісту:

«22. У разі загибелі (смерті) військовослужбовців грошова компенсація за всі невикористані ними дні, в тому числі за минулі роки, щорічної основної та щорічної додаткової відпустки, а також додаткової відпустки військовослужбовцям, які мають дітей або повнолітню дитину – особу з

інвалідністю з дитинства підгрупи А І групи, та додаткової відпустки, передбаченої статтею 16² Закону України «Про відпустки», виплачується членам сімей загиблих (померлих) військовослужбовців, зазначених у абзаці четвертому пункту 6 статті 9 цього Закону, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, а у разі їх відсутності – входить до складу спадщини»;

2) абзаци перший, другий та третій пункту 2 статті 15 викласти в такій редакції:

«2. Військовослужбовцям, крім військовослужбовців строкової військової служби та військової служби за призовом осіб офіцерського складу, виплачується одноразова грошова допомога в таких розмірах:

1) 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби – тим, які звільняються з військової служби:

за станом здоров'я;

за власним бажанням під час дії воєнного стану (для військовослужбовців із числа іноземців та осіб без громадянства, які проходять військову службу за контрактом у Збройних Силах України);

2) 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби за наявності вислуги 10 календарних років і більше – тим, які звільняються з військової служби:

у зв'язку із закінченням строку контракту;

за віком;

у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів;

у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту командуванням (за бажанням військовослужбовця);

у зв'язку із виявленням однієї з підстав, зазначених у пунктах 1 і 9 частини другої статті 31 Закону України «Про розвідку»;

на підставах, визначених пунктом 1 частини другої статті 36 Закону України «Про розвідку»;

у зв'язку з неможливістю призначення на іншу посаду в разі прямого підпорядкування близькій особі;

у зв'язку з відкликанням мандата на право здійснення військової капеланської діяльності;

через сімейні обставини або інші поважні причини (якщо військовослужбовці не виявили бажання продовжувати військову службу);

за угодою сторін - у разі набуття військовослужбовцем права на пенсію за вислугу років;

які уклали контракт на строк до закінчення особливого періоду або до оголошення рішення про демобілізацію та вислужили не менше 24 місяців військової служби за контрактом, не висловили бажання продовжувати військову службу під час особливого періоду;

які проходять військову службу за контрактом, дію якого продовжено понад встановлені строки на період до закінчення особливого періоду або до оголошення демобілізації, та які вислужили не менше 18 місяців з дати продовження дії контракту, не висловили бажання продовжувати військову службу під час особливого періоду;

у зв'язку із закінченням особливого періоду або оголошенням демобілізації та небажанням продовжувати військову службу за новим контрактом військовослужбовцями, які проходили військову службу за контрактом, укладеним на умовах, передбачених абзацом другим частини третьої статті 23 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу»;

3) 25 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби за наявності вислуги 10 календарних років і більше – тим, які звільняються з військової служби за власним бажанням та через сімейні обставини або з інших поважних причин у мирний час, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

Військовослужбовцям військової служби за призовом осіб офіцерського складу одноразова грошова допомога в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення виплачується у разі звільнення з військової служби за такими підставами:

у зв'язку із закінченням установлених строків військової служби;

за станом здоров'я;

через сімейні обставини або з інших поважних причин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України (в мирний час);

у зв'язку з настанням особливого періоду та небажанням продовжувати військову службу військовослужбовцем-жінкою, яка має дитину (дітей) віком до 18 років.

Одноразова грошова допомога, що визначена цим пунктом, не виплачується військовослужбовцям у разі їх звільнення з військової служби за такими підставами:

через службову невідповідність;

у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком суду, яким призначено покарання у виді позбавлення волі, обмеження волі, позбавлення

військового звання чи позбавлення права займати певні посади або займатися певною діяльністю;

у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту військовослужбовцем;

у зв'язку з набранням законної сили судовим рішенням, яким військовослужбовця притягнуто до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення та накладено стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування;

у зв'язку із встановленням за результатами спеціальної перевірки відомостей, які не відповідають установленим законодавством вимогам для зайняття посади;

у зв'язку із застосуванням заборони, передбаченої частинами третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади»;

у зв'язку з припиненням громадянства України;

у зв'язку з встановленням невідповідності військовослужбовця вимогам проходження військової служби, визначеним частиною шостою статті 20² Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», чи визнанням його таким, що не пройшов випробування, встановлене частиною першою статті 21² зазначеного Закону;

у зв'язку з набранням законної сили судовим рішенням про визнання активів військовослужбовця чи активів, набутих за його дорученням іншими особами, або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

3. У Законі України «Про Національну поліцію» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40-41, ст. 379 із наступними змінами):

1) у статті 93:

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Поліцейським, які звільняються зі служби в поліції за власним бажанням, за віком, за станом здоров'я (через хворобу) або у зв'язку зі скороченням штатів чи проведенням організаційних заходів, у році звільнення, за їх бажанням, надається чергова відпустка з наступним звільненням, тривалість якої обчислюється пропорційно з розрахунку однієї дванадцятої частини відпустки за кожний повний місяць служби в році звільнення. Датою звільнення поліцейського в цьому разі є останній день відпустки.

При звільненні поліцейського зі служби в поліції проводиться відрахування з грошового забезпечення надмірно нарахованої частини чергової відпустки за час невідпрацьованої частини календарного року.

У разі загибелі (смерті) поліцейського таке відрахування не проводиться»;

частину десяту викласти в такій редакції:

«10. Поліцейським, які звільняються зі служби в поліції, виплачується грошова компенсація за всі невикористані під час проходження служби дні:

щорічної основної та щорічної додаткової оплачуваної відпустки поліцейського;

щорічної додаткової відпустки особам, які мають двох або більше дітей віком до 15 років або повнолітню дитину – особу з інвалідністю з дитинства підгрупи А І групи.

У разі смерті (загибелі) поліцейського грошова компенсація за всі невикористані ним дні відпусток, передбачених абзацами другим і третім цієї частини, виплачується членам його сім'ї у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, а в разі їх відсутності такі кошти входять до складу спадщини»;

у частині одинадцятій:

у першому реченні абзацу першого слово «чергової» замінити словом «щорічної»;

у другому реченні абзацу першого слова «із чергової відпустки може бути дозволено керівнику територіального органу поліції» замінити словами «із щорічної відпустки здійснюється за письмовим наказом керівника, який уповноважений видавати такі накази»;

2) у статті 94:

частину першу після слів «розмір якого визначається» доповнити словами «Кабінетом Міністрів України»;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Поліцейським, захопленим у полон або заручниками, а також інтернованим у нейтральних державах або зниклим безвісті за особливих обставин, зберігаються виплати в розмірі посадового окладу за останнім місцем служби, окладу за спеціальним званням, надбавки за вислугу років, інших щомісячних додаткових видів грошового забезпечення постійного характеру та інших видів грошового забезпечення. Сім'ям таких поліцейських щомісячно виплачується грошове забезпечення, в тому числі додаткові та інші види грошового забезпечення, у порядку визначеному Міністром внутрішніх справ України.

Грошове забезпечення виплачується таким членам сім'ї поліцейського:

дружині (чоловіку), а в разі її (його) відсутності – повнолітнім дітям, які проживають разом з ним (нею), або законним представникам (опікунам, піклувальникам) чи усиновлювачам неповнолітніх дітей (осіб з інвалідністю з дитинства – незалежно від їх віку), а також особам, які перебувають на утриманні поліцейського, або батькам поліцейського рівними частками, якщо поліцейський не перебуває у шлюбі та не має дітей.

Виплата грошового забезпечення членам сім'ї поліцейського здійснюється до повного з'ясування обставин захоплення поліцейського в полон або заручником, інтернування або його звільнення, або визнання поліцейського у встановленому законом порядку безвісно відсутнім чи померлим.

Дія цієї частини не поширюється на сім'ї поліцейських, які добровільно здалися в полон або самовільно залишили місце служби».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

